

חלק פרק אחד עשר סנהדרין קג.

מסורת הש"ס

(ב) נבססו חכמי יעקב וכן
הסביר עליו קל: ואספר
דבריהם יהיה שיהיה
רשבי' חסד' חסד' וחסד' ויהיה
שם חסד' חסד' ויהיה
הסביר עליו קל: ואספר
דבריהם יהיה שיהיה
רשבי' חסד' חסד' וחסד' ויהיה
שם חסד' חסד' ויהיה

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה קולנא
רעיא. ג"כ ונב"מ פירק
הפועלים גרסינן כלבא
רעיא גב:

לעזי רש"י

אורטיג' ש [אורטיג'א"ש].
פרסדים.

מוסף רש"י

מאי דמכין בראשית
ממלכות בן עז
דמכין שניקוס ודמכין
כחלום, לפי שכן
הקב"ה לנפח משפט
דמכין צדיקים (ש"ק)
באחר דמריה חלא
היה, ויהי. יד שיה
גבור ויד חלמה יד
שנה, ככל הישוע המלך
יחזק, כחלום בעל"י (ד"ר)
יחזק, משך יד (ד"ר)
היחזק את הנפח (ש"ק)
יחזק, יד גידור עני (ש"ק)
יחזק, עני עני, יד שחפר
יחזק, עני עני, דמכין
יחזק, מפתח יד שן
יחזק, נחמה וני (ש"ק)
יחזק, נחמה וני (ש"ק)
יחזק, נחמה וני (ש"ק)

בגלל מנשה דלא עשה תשובה. והמשיך כולן אחריו: כאשר עשה
דמשהע אהאחאב. דמשהע כשיעור השנים שחטא אחאב במלכו חטא מנשה
והיינו כ"ב שנה שחטא בהם כנגד כ"ב שנים שחלף אחאב: פשו לפו
לג. עשה תשובה: וישמע אליו ויחמר לו. ומצדד כמי ויעמר לו.

כִּן שְׁמַעְתִּי: מִדָּם הִדִּין. הִיחָה
 מַנְכַּחַת שָׁלָה לִהְקִיבֵל פִּי מִנְשָׁה
 בְּחַטֹּאיוֹהָ וְעֵשָׂה הִקְבִּי מַחֲמַת בְּרָקִיעַ
 וְפִשְׁט וְדוּ וְקִבְלוּ בָלָה לִיעֵת מִדָּם הִדִּין:
 מֵמָּא דְכִתְבִּי בְּרָשָׁאִים מַמְלְכוֹת יְהוּדִים
 וּבְרָשָׁאִים מַמְלְכָה דְקִדְשִׁי. מֵיִיִּי כְּמִי
 הִנֵּה בְּרָשָׁאִים יוֹתֵר מֵאַחֲרֵי: וְכִי
 עָבַד הָאֲדֹרָה לֹא הוּא מְלִכִּי. וְלִי מִשּׁוֹ
 הָרֵעַ מַמְלַחְתָּה מַמְלַכְתּוֹ קִאֲמֵר ה"ל לִמְכַבֵּר
 בְּבִשְׁתֵּה רָשָׁאוֹהָ לְמַלְכוּתוֹ אֲלֵה לְכִי
 שְׁטִי קִרָּה דְיִדְיוּרִיָּה וְכִתְבִּי בְּרָשָׁאִים
 לְלִמְלָכִים מַעֲשֵׂה בְּרָשָׁאִים יֵהֱיוּ כִּמְיָ
 יְהִיֻּקִּים שְׁבָקָה הִקְבִּיִּי לְהַחֲזִיר אֶת
 עֲוֹלָתוֹ לְחַוֵּה וְכֵהוּ כְמוֹ שֶׁהִיָּה מְבִרָשָׁאִים:
 כִּיֻּן שְׁמַסְכֵּל בְּדוּרֵי. שֶׁל יְהִיֻּקִּים
 שֶׁהִיוּ דְקִדְשִׁים שְׁעִדִּין לֹא גִלּוֹ הִסְרָה
 וְהִסְתַּמְכֵּר: דוּרֵי שֶׁל דְקִדְשִׁי. הִיוּ
 רַעֲשִׁים שֶׁל הָדְקִים הִגְלוּ כִכֵּר עַם
 יְהִיֻּקִּין: אִישׁ חֶסֶד נֶשֶׁפֶר. וְזֶה הִקְבִּיִּי
 שֶׁנֶּאֱמָר: אִישׁ מִלְחָמָה (שְׁמֹת עַם)
 שֶׁנֶּאֱמָר: אִוִּל אֵל מְלִכִּים שְׁבָסְמוֹן אֲחוֹ
 וְאַחֲמִיָּה וְרֵבּוּ וְשָׁמָּה וְאִין נִתַּח בִּין שְׁהוּ
 כִּוְעַם עֲמֵהָ בִין שְׁהוּ שׁוֹמֵק עֲמֵהָ
 אִיֻּקִּין יִרְאִין מִלְפָּנָיו וְאִיֻּקִּים חֲמִים
 לְחַזֹּר לְמֹטוֹב: כִּי לִישׁ לִמֵּר כִּי.
 אֲלֵה דוֹקָה קֵטֵר מִן אֲלֵה מִשּׁוֹ דְרִי.
 מִיֻּלִּי דְאִנְשֵׁי כִשְׁהוּ חֶסֶד כִּשְׁהוּ רִוְחָה
 לְהִשְׁפֵּט וּלְהַחֲמוֹת עֲמֵהָ בִין שְׁהוּ
 שׁוֹמֵק עֲלֵיהֶם בִין שְׁהוּ כִוְעַם עֲמֵהָ
 אִיֻּקִּים יִרְאִים מִלְפָּנָיו וְאִיֻּקִּים מִלְפָּנָיו
 לְחַזֹּר לְמֹטוֹב: מִקּוֹם שְׁהִיוּ מַסְחִין כּוֹ.
 וְדוֹרְשִׁין הִלְכוֹת נִסְפָּךְ לְמוֹשֶׁה לִּישׁ
 שֶׁל שִׁר מֶלֶךְ בָּבֶל: כְּשַׁעַר הַסּוּף. לָשׁוֹן
 מִתּוֹק וְהִיָּה בֵּין הַיָּם וּבְצוּרָה שֶׁשֶׁס
 (לְשׁוֹן דָּף פֶּה): ג' כְּמִי דִינִין הִיוּ שֶׁס
 בְּלִשְׁכַּת הַיָּמִים וְאַחֵר עַל פִּתְחָה
 הַעֲוָה וְאַחֵר עַל פִּתְחָה בֵּין הַיָּם:
 (סוֹמְכִינִים מֵאֵל. לְקוֹמֵר בְּתוֹמֹס שְׁטִי

תשובה א"ר יוחנן כל
ק לעז"ב מרפה דיהן
תנא קמיה דר' יוחנן
(שליש ושלש שנים
הנה שנה מגשה במלכו
מלך בירושלים ויעש
עשה אחאב מלך
עב עשרין ותרתי שני
ים וחמש דל מנייה
תלתין וחלת א"ר יוחנן
י' וישמע אליו ויחתר
ליה מלמד שעשה לו
ברקיע כדי לקבלו
דין וי' א"ר יוחנן משום
בראשית ממלכות
תיב 'בראשית ממלכת
א לא הו מלכי אלא
את העולם כולו
היוקים נסתכל בדורו
הקב"ה להחזיר את
נזוהו בשביל דורו של
קיה ונתקרה דעתו
לעש הרע בעיני ה'
לא מיחא וא"ר יוחנן
תיב 'איש חכם נשפט
שחק ואין נחת אנשי
חזו ונתתיו ביד מלכי
[לאלהיהם] שנאמר
ק המכים בו ויאמר
ם הם מעזרים אותם
ם היו [לו] להכשילו
ם אמציה ונתתי מלכי
אלהיהם והשתחוה
חרי (כן) בא אמציה
יבא את) אלהי בני

בצל דיונים שלהם: באחרת דמריה תל
ליו: קולבא רעאלי. וכל רועה: קולמיה
והבאליה מרד) כדה דמתרגמינן קולמא.
(שם) (קד. ע. ד.) אלוהם של חרם: קולמא
כולו קמשינים וכו'. וכו'. שהעלה
שממית ע"ה המונח לקמן [ע"כ]: כסו
עניו חרזו וכו'. ויחיקים. שסבה
פניו מוראו של הקב"ה דמלמל קמא
(שם) כלום אנו זכרים אלא לאורו יעול
אורו: על שם אש על עכריו וס'
אח. ולהכי קרי ליה על שחמה את
המורה וכל אדם העובדו לקמן [שם]:
ועל כרס אחד חסר לב וכו'. מנאס'
שקדר אזכרות והרס את המונח [שם].
(ליא) חרזים ארטיטיג'ס: וכו' נדקיה.
שהיה לדיק ונגרס בים המקדש
בנימין: מיד יור אה ולגיס. משך
הקב"ה את ידיו מן הלוגיס של
להתקרב אללם: לא ידמיך ער.
היינו מספרין שכן עובדי בתריה
מלמד דוברי כוז אש דמים וגו' ועוד
דמכי בתריה קרנס הוות קבר פסוח
גרנס וגו': שלא תמלא אשך ספק
נדס וכו'. והיינו שאלך בלשחק
דמאריה' אין אלהו אלא שטיה ובעשה
שאלס בא מן הדרך קשה לו כשימלא
את אשך ספק נדה ימיר מנדה
ולדית שאל ספק הוא מיער מנדה
תקפו ואומר טטורה היא ועל מנס
אני מונע: עד כאן ברכו אכיו.
עוד אכיו שגלהנו בני. מסתור לפי
דין ההכרזות כי לידע עמך דברות
שן דרך האכ דגדרים האלו כמסק
נדה וצויה' ודברהוהרס רעים וצבנים
ותמלדיס שלא יקדישו תנשיס
ברבים אכל אטיה ונתנת דעת
בך קא מהמרתס הלג שם
מתפללת על צנה שיכל מאכן גפ
ומרוחין ושדין לפיכך קא דרס לפי
הענין שאלו ברכות צרכו אכיו לפי
מלאכיו יעול ק"מ. ועוד מנס
דמכי כי מלאכיו שמע ליה דסליק
ענין אחד דברכה ומכי מלאכיו ש
כי חשק סליק מן הלכך מוקיס
תוי דמיז יעול ק"מ ברכו אכיו וכו': מ"י.

לומר ולא ידע בין טוב לרשע
שום רשע" מקום שמחזקין
יה ויניח תמן קולבא רעיא
ידמיה בר אבא מאי דכתיב
שונים כסו פניו חרולים וגדר
ב זה מנשה והנה עלה כולו
צדקה שנתרב בית המקדש
אז פניו שכינה כית לצים כת
לוצצים כת שקנים דכתיב
יבוא כת מספרי לשון הרע
ידך רע "ואמר רב חסדא אמר
לך לא תאונה אליך רעה שלא
בשעה שתבא מן הדרך דבר
יקרב באהלך שלא יהא לך בן
ו"כ מלאכיו יצוה לך לשמך
אמו מכאן ואילך ברכתו שמים
בי

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones